

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א-13-04-27490 ברנע נ' עוזיאל

תיק חיצוני :

בפני כב' השופט ישעיהו טישLER

מבקש
איתן ברנע
ע"י ב"כ עוזה"ד א. כהן

נואז

משיב
מתן עוזיאל

החלטת

1. בקשה לצו מנעה, שלמעשה איננה אלא בקשה למתן "צו עשה", להורות למשיב להסיר את כל הפרסומים באינטרנט נגד המבקש. המשיב (להלן: "עוזיאל") פרסם באינטרנט אמרות נגד המבקש (להלן גם "דף ברנע"), שהוגדרו בבקשתו כ "פוגעניות ומשמעיות". המבקש הוא, אפוא, להורות על הסרת הפרסומים האמורים. כמו כן, התבקש צו לסגור את קבוצת "הגולשים" בראשות החברתית "פיסבוק", שמכונה בשם: "לא יותר עד שהמרפאה הווטרינרית ברנע תסגר".
2. על רקע הבקשה שתפורט להלן, קבעתי דין במעמד הצדדים ליום 21.04.12.
3. חרף העובדה שהחוזה לדין הומצאה לעוזיאל לאהתיעצב איש מטעמו לדין – וגם הוא בעצמו לאהתיעצב.
4. אין זה מיותר לציין, כי למיטב ידיעתי, עוזיאל גם לא הגיע כל בקשה שענינה מועדו של הדין, או הדין עצמו. כלל של דבר, עוזיאל כלל לא הגיע לבקשתו וגם לאהתיעצב.
5. כאמור, די בעובדה שצונית לעיל, כדי להכריע בבקשתו באופן "טכני". העדר תגובה והעדר התיעצבות, מתפרשים כאינדיפרנטיות של המשיב לגבי התוצאה המשפטית. יצא איפוא, שדינה של הבקשה להתקבל.
6. מעבר לצורך אוסף גם, שאילו עוזיאל התיעצב, הבקשה הייתה מתקבלת.

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א-13-04-27490 ברנע נ' עוזיאל

תיק חיצוני:

- 1 הלכה פסוקה היא, שבמתח של פעומים נוצר בין חופש הביטוי, לבין זכותו של אדם לשם טוב
2 – הזכות שבדרכּ כל גברת – היא הזכות לחופש הביטוי. ל'חופש הביטוי נשמר מעמד של
3 "זכות עילאית". (ראו : בג"ץ 606/93 קידום יזמות ומלויית (1981) בע"מ נ' רשות השידור
4 ואחרי פ"ד"י מח (2) 1, 9.

5

6 אבל, זכות הביטוי אינה זכות מוחלטת. כמו רוב זכויות היסוד, היא זכות יחסית ובהתקדים
7 מתח בין זכויות אלה, בית המשפט מחייב, על פי הנסיבות, לאיזו מהן ניתן מעמד בכורה.
8

9 מלכתחילה סבירתי, איפוא, שבמתח בין זכותו של עוזיאל לחופש הביטוי, ואולי גם בין מה
10 שמכונה "זכות הציבור לדעת" – לבין זכותו של ד"ר ברנע לשם טוב, צריכה זו לסתת מפני
11 הזכות הבכירה ממנו.

12

13 אבל, נסיבותיו של עניין זה הן שונות, ומובילות למסקנה אחרת ולتوزאה משפטית של קבלת
14 הבקשה.

15

16 הבקשה להסרת הפרטומים הפוגעניים, מכוננת לדברים שעוזיאל כתב, כאמור, בראשת
17 החברתי. פרסוםיהם האלה, ד"ר ברנע תואר כאיש חוצפן, גס רוח, שמתנהג בצורה נלווה
18 ללקוחותיו. כ Adams שמטיל מורה ופחד על לקוחותיו. Adams שיורד נמוֹן, וכ Adams שאינו אלא
19 "MPISTE". עוזיאל פתח קבוצת תומכים ובשםה של קבוצה זו נכתב, שהקבוצה לא תנוה
20 ולא תשקוט עד שמרפאתו של ד"ר ברנע תסגר.

21

22 הרקע לדברים אלה הוא שימוש טלפון, שהתנהלה בין עוזיאל לבין ד"ר ברנע. כיון שד"ר
23 ברנע יודע שהשיחה הוקלטה, בקשתי ובכלי את תמליל החקלה.
24 "МОКД" המתח, שהוא נראה שגרם לעוזיאל להרגו כפי שנagara, הוא חילופי הדברים הבאים:
25 (המשךוט אינו מתחילה השיחה):
26

27 **מי זה?**

28 מתן: מתן מדבר, למה אתה... למה אתה מדבר אליו לא יפה?
29 **מי זה? מי מדבר?** אני לא מבין מי מדבר...
30 ד"ר ברנע:

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 13-04-27490 בדנע נ' עוזיאל

תיק חיצוני:

- 1 מתן: מתן עוזיאל. אני לקווח שלך ותדבר אליו קצר יותר בכבוד, בבקשה.
- 2 ד"ר בדנע: אתה צריך להזדהות כשמברורים אתך.
- 3 מתן: בסדר גמור. ד"ר איתון, ד"ר אילן ד"ר. זה ד"ר טוב. בשביili אתה איתון
- 4 בסדר? אתה לא ד"ר, בשביili אתה איתון.
- 5 ד"ר בדנע: בסדר. אוקיי.
- 6 מתן: אוקיי.
- 7 ד"ר בדנע: בסדר. אוקיי, שמח מאוד לשמוע זאת.
- 8 מתן: חצוף זהה".
- 9
- 10 השיחה נותקה. כנראה על ידי בדנע.
- 11
- 12 מצאתי לנכון להביא את עיקרי הדברים כדי להראות שקיימות לאורה דיספרופורציה בין
- 13 שיחת מעט "עצבנית" (דווקא מצד עוזיאל), לבין הנסיבות שהחומרו לד"ר בדנע
- 14 ולצדדים שננקטו נגדו.
- 15

16 10. הלווה היא כי:

17

18 "בכלל, אין להעתיר לבקשות למניעת פרסום טרם

19 התבררה לשון הרע שכן, בשלב זה – שבו טרם

20 הוכרע אם הפרטם אכן מהווה לשון הרע, וטרם

21 נקבעה אחוריותו של המפרטם לפגיעה בשם הטוב –

22 משקלו הנכבד של חופש הביטוי והטעמים העומדים

23 ביחסו גוררים על החשש מפני הפגיעה בשם הטוב.

24 כך, אלא אם בימ"ש משתכנע כי הגנותו של

25 המפרטם היא הגנת סרק, או שאין פרסום עניין

26 לציבור"

27

28 ראו: רע"א 10771/04 רשות תקשורת והפקות (1992) בע"מ נ' פרופ' משה אטינגר פ"ד"י נת
(3), 308, דברי כב' השופטת ד. בינייש בע"מ 315.

29

30

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"א 13-04-27490 ברנע נ' עוזיאל

תיק חיצוני:

בפסק הדין האמור גם נקבע, שאחד השיקולים שבית המשפט ישים, הוא מידת הענין שיש לצייר (בכללותו) בפרסום. שיקול אחר נוגע למידת ההגנה שיש לכואורה למפרסם. שיקול דומה נקט על ידי בית המשפט המחווי בתל אביב יפו בדיון בה"פ 547/97 ריקמור בע"מ נ' הגנת האזרח מפני השלטון המקומי בישראל בע"מ וכן בה"פ 16150/02 קליניקה אריאל בע"מ נ' מחקרים עולמיים בע"מ שם נאמרו על ידי כב' השופט י. זפט, הדברים הבאים:

6

7

8 "מקומות שבו על פני הדברים נראה שהשימוש בחופש
9 הביתוי נעשה ללא בדיקה רואיה של אמיתיות
10 הדברים ותוצאות הפרסום. פגיעה קשה בכבודו
11 ובקנינו של הנושא (לדעתי – של התובע – י.ט), יש
12 להעידיף את ההגנה על כבודו, או זכות הקניין של
13 הנושא גם במחair של הגבלה זמנית של חופש
14 הביתוי עד לבירור העובדות לאשורן".
15

16 בעניין שנדון ברע"א 10771/04 שאוצרך לעיל נקבע, בין השאר, שבניגוד לכללים הננקטים
17 על ידי בית המשפט באשר לאופן הערכתם של סיכון התביעה בבקשתו "רגילות" לטעדים
18 זמינים, הרי שבמקרה של צו למןיעת פרסום, נדרש מה המבקש רף גובה הרובה יותר. על
19 ה המבקש להוכיח כי לא רק שהוא בעל סיכון טובים לזכות בתביעה לשון הרע שיגיש נגד
20 הפרסום, אלא גם שהפרסום לא יוכל להעלות בתשובה לתביעה כל טענת הגנה של ממש.
21 בלי שמדובר יתפרק, חיללה, כהבעת עמדה לגבי סיכון של עוזיאל, הרי שבשלב זה, נואה,
22 פחות לכואורה, שיש לטענותיו של ד"ר ברנע על מה לסתוך.
23 בשלב הזה, של בקשה בגין, אני סבור שמאזן האינטרסים והמאזן הנוכחי של מכלול
24 השיקולים והראיות שהוצעו – מטה את הCEF באופן לטובתו של ד"ר ברנע.

25

26 אני מורה, איפוא, לממן עוזיאל לדאוג להורדת מיידית מכל אתר אינטרנט, כל פרסום
27 ביחס לד"ר ברנע.

28

29

בית משפט השלום בברנע שבע

ת"א 13-04-27490 ברנע נ' עוזיאל

תיק חיצוני:

בפסקה 29 לבקשתו נאמר (בציטוט מפיו של עוזיאל), שעוזיאל קיבל מכתב אזהרה מבא
כוחו של ד"ר ברנע, שאותו עוזיאל פירש כברionario מצידו של ד"ר ברנע.

אם הדברים אלה הם נכוןים – ואין לי סיבה להאמין שאינם נכוןים – כי אז ברור שעוזיאל
התעלם לחלוטין מפנינו של עוזיאל אלישע כהן, כפי שהתעלם מההזמנה לדין בעניינו
ומחדיו עצמו.

בנסיבות העניין, אני מחייב את המשיב בהוצאות לטובתו של ד"ר ברנע בסכום של 10,000
שח בתוספת מע"מ.

10
11
12
13
14
15

ניתנה היום, ט"ו אדר תשע"ג, 25 אפריל 2013, בהעדר הצדדים.

16 שעריהו טישלר, שופט
17